

Sygn. akt V KO 70/19

POSTANOWIENIE

Dnia 7 sierpnia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Cesarz

w sprawie **C.T.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 7 sierpnia 2019 r.,

wniosku o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu,
zawartego w postanowieniu Sądu Rejonowego [...] w S.

z dnia 15 lipca 2019 r., sygn. akt IV K [...],

na podstawie art. 37 kpk

p o s t a n o w i ł:

**przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w
G.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy [...] w S. na podstawie art. 37 k.p.k. wystąpił do Sądu Najwyższego z inicjatywą przekazania innemu sądowi równorzędnemu sprawy przeciwko C.T., któremu zarzucono popełnienie szeregu przestępstw wypełniających znamiona art. 212 § 1 k.k. w zb. z art. 226 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. (25 czynów) oraz art. 226 § 1 k.k. (1 czyn) na szkodę sędziów Sądu Okręgowego w S. oraz Sądu Rejonowego [...] w S.. Okolicznością, która miała uzasadniać przekazanie sprawy na tej podstawie z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości jest to, że pokrzywdzonymi w sprawie pozostają sędziowie Sądu właściwego jak i Sądu nadzrędnego. Powoduje to, że rozpoznanie sprawy przez sąd właściwy z uwagi na relacje koleżeńskie czy wręcz niejednokrotnie

przyjacielskie sędziów tych Sądów mogłoby stwarzać, choć mylną, to jednak realną podstawę do powzięcia w opinii społecznej przekonania o braku warunków do bezstronnego orzekania przez sędziów Sądu właściwego.

Powyższy wniosek zasługiwał na uwzględnienie. Zaprezentowane w nim okoliczności uzasadniały zastosowanie określonego w art. 37 k.p.k. odstępstwa od zasady rozpoznania sprawy przez sąd właściwy miejscowo. Kierując się przesłanką w postaci dobra wymiaru sprawiedliwości uznać należało za niepożądaną sytuację, w której w danym sądzie orzeka się w kwestii odpowiedzialności karnej polegającej na działaniu na szkodę sędziów tego sądu. Tego rodzaju niezręcznych sytuacji, mogących rodzić, choćby nawet nieuzasadniony negatywny społeczny wydzźwięk, czy też ingerować w swobodę orzekania, w interesie dobra wymiaru sprawiedliwości, należy unikać poprzez dopuszczalną w drodze wyjątku zmianę właściwości miejscowej sądu (np. postanowienia SN: z dnia 21 lutego 2013 r., sygn. V KO 3/13, LEX nr 1284787, z dnia 20 października 2016 r., V KO 70/16, LEX nr 2135822 z dnia 8 listopada 2016 r., sygn. III KO 83/16, LEX nr 2147282; z dnia 12 grudnia 2018 r., V KO 81/18, LEX nr 2592822, z dnia 17 stycznia 2019, V KO 90/18, LEX nr 2609133, z dnia 5 lutego 2019, V KO 5/19, LEX nr 2616190, wskazane przez Sąd występujący). Słusznie podniesiono we wniosku, że takie uwarunkowania mogłyby stwarzać nawet mylnie, lecz jednak realną podstawę do przekonania o braku możliwości bezstronnego procedowania przez Sąd właściwy. Dobro wymiaru sprawiedliwości w opisanych realiach postrzegać należy zarówno w aspekcie potrzeby zagwarantowania warunków bezstronności orzekania jak również utwierdzenia opinii społecznej w przekonaniu, że jedynymi względami mającymi wpływ na treść orzeczenia w przedmiocie odpowiedzialności karnej oskarżonego C.T., pozostają kryteria merytoryczne.

Dlatego też przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu – Sądowi Rejonowemu w G. na podstawie art. 37 k.p.k. okazało się celowe.